

freds (Berg). Jeg figter ikke derved til den lange og, som det forekommer mig, noget hittre Polemik, som det ærede Medlem fandt det rigtigt i dette Møde at rette imod mine Meningsfæller og mig; thi det ærede Medlems Udtalelser om os skal jeg ikke komme nærmere ind paa, dem skal jeg lade ligge. Jeg tilstaar, hvad jeg allerede een Gang har tilladt mig at ytre ved denne første Behandling af Finanslovsforslaget i Anledning af et Foredrag af det ærede Medlem for Rjøge (Hørup), at jeg finder det beklageligt, at ærede Medlemmer ikke kunne indse, at, saaledes som Stillingen er, er en fortsat Rippen op i de Spørgsmaal, som maatte ligge os imellem, eller som have ligget os imellem, ikke til Gavn for den Sag, som vi burde sætte over Partiernes. Det er Grunden for mig til ikke at komme ind paa denne Sag. (Berg: Sviken Sag?) Ja, naar det ærede Medlem ikke er i Stand til at forstaa det til Trods for den Glæde over Spliden og forskellige andre Ting, som han har faaet saa stærke Vidnesbyrd paa i denne Sal fra vore Modstanderes Side, saa vil jeg ikke kunne gjøre mig noget Haab om at overbevise det ærede Medlem, og jeg vil da overlade til det ærede Medlem at handle i denne Sag, som han finder det passende, takfuldt og rigtigt; men jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at deltage i den Slags Debatter, og derfor maa det ærede Medlem have mig undskyldt, at jeg ikke kan gaa nærmere ind paa denne Sag. Hvad jeg havde at sige, var altsaa kun en Berigtigelse af nogle Ytringer fra det ærede Medlems Side, en Berigtigelse, som ligesom er nødtvungen. Det ærede Medlem søgte nemlig i Slutningen af sit Foredrag at fremstille mine Udtalelser i Anledning af den bekjendte Udtalelse fra det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) i Exercherhuset, som om de indeholdt en Forandring af det Program eller af de politiske Grundsætninger, som fra det forenede Venstres Side blev fastholdt gennem en Række af Aar, og som om det, det ærede Medlem fra Rjøge havde udtalt, var en blot og bar Fortsættelse, Befrættelse eller Gjentagelse af, hvad dette Program sagde (Berg: En Omfkrivning!). Dette kan jeg ikke lade passere. Programmet udtalte paa intet Punkt en saa kras Paastand som den, at den øverste Myndighed her i Landet skulde være Folkethinget, eller at dette skulde gøres dertil. Jeg beklager, at det ærede Medlem, naar han er kommen til Erkendelse af, at de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Rjøge, vare utilbørlige, uheldige eller skadelige for en virkelig frifundet og

grundlovs-mæssig Udsvilling her hjemme, og naar han har indset, at de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem, ikke lode sig forsvare i deres Ordlyd — men maaske jeg tager feil i, at det ærede Medlem har indset dette —, da ikke har rent ud bevoueret disse Udtalelser, i Stedet for at søge at dække dem ved en Omfkrivning, hvorved Intet er naaet. Dette bliver imidlertid det ærede Medlems Sag; men vor Sag bliver det at hævde, at denne Omfkrivning ikke er rigtig. Vi have aldrig nogenfinde i denne Sag forandret vor Anskuelse, og hvad Programmet indeholdt om Folkethingets Betydning overfor ethvert Ministerium, om dets Bevillingsmyndighed, om dets Betydning som Lyngdepunktet i vort konstitutionelle Liv, ere Anskuelser, som vi aldrig nogenfinde have fraveget; som have deres fulde Gyldighed, og som staa og falde med en fuld Svævelse af Forsætningen. Men ligesom det Program, der er Grundlaget for vort Parti, ingenfinde har opstillet en saadan Sætning som den, der er fremkommen fra det ærede Medlem fra Rjøge; saaledes maa jeg sige, at vort Parti heller aldrig nogenfinde har hævdet for Folkethinget en Ret, der vilde medføre en Tilfidsættelse af de andre Statsfaktors Ret; men ved at bruge dette Udtryk „øverste Myndighed“, indser jeg ikke rettere, end at man gjør de andre Myndigheder til underordnede Myndigheder, og dertil er der ikke Berettigelse. Jeg maa fuldt ud erklære, at denne Udtalelse, saaledes som den foreligger, og med de Udtryk, som ere brugte, kunne vi ikke godkjende. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke selv rent ud har ladet Ordene falde bort, eller formaadet sin Meningsfælle til at lade dem falde bort, thi jeg anser dem for i højeste Grad skadelige; men naar det nu ikke er sket, saa maa jeg for mit Vedkommende i alt Fald forvare mig imod at godkjende dem og forvare vort Parti imod, at det i sit Program nogenfinde har udtalt noget Saadant. Det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse, som det maa være mig tilladt at komme ind paa, ikke for at polemisere imod det ærede Medlem, men for at gjøre opmærksom paa, at der i, hvad det ærede Medlem har sagt, sammenholdt med, hvad der fra anden Side er fremkommet, ligger en rigtig Tanke, som noget kan forklare den uheldige konstitutionelle Stilling, hvori vi for Liden i det Hele befinde os. Det ærede Medlem udtalte, hvis jeg ikke huffer feil, den i og for sig rigtige Sætning, at den ærede Conseilspræsident og Ministeriet staa som Landsthings-Parlamentarismens